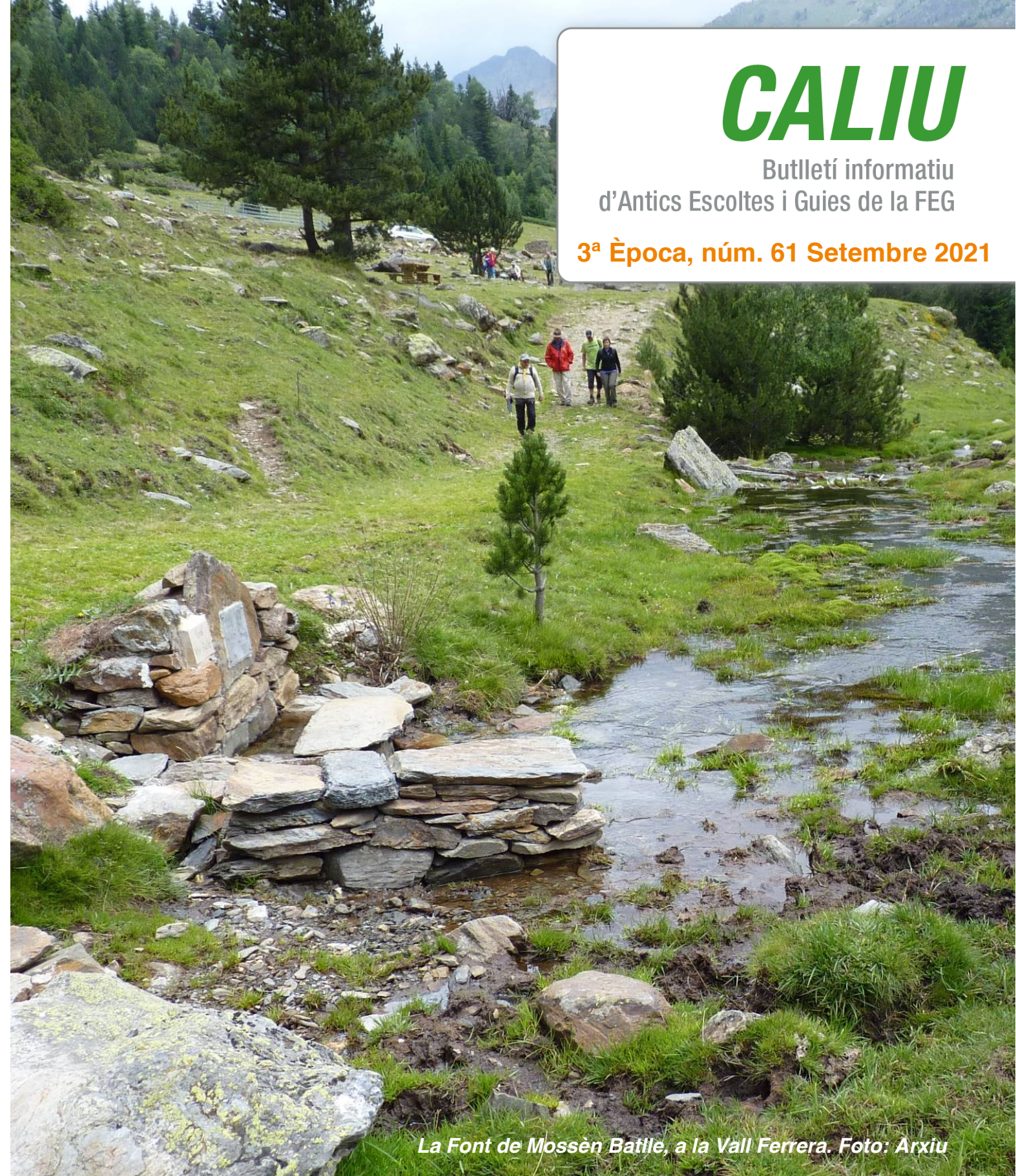

CALIU

Butlletí informatiu
d'Antics Escoltes i Guies de la FEG

3ª Època, núm. 61 Setembre 2021

La Font de Mossèn Batlle, a la Vall Ferrera. Foto: Arxiu

Activitats

Ara ha fet 10 anys Pàg. 2

Propera activitat prevista:
Hostalric Pàg. 3

Records confosos

L'Agrupament Claret de
Solsona Pàg. 4

Curiositat

Història d'una cançó Pàg. 8

Editorial

Estàvem temptats de tornar a publicar el mateix editorial de les tres darreres edicions del CALIU, ja que és evident que poques coses han variat, i les normes que avui es donen són les mateixes que les de fa un any, que es van variant o repetint segons parlem de la primera, segona, tercera, quarta,... onada.

Hi ha dubtes sobre l'eficàcia de la vacuna. Costa convèncer la població de la seva necessitat. Serà convenient una tercera dosi? La vacuna catalana serà acceptada? Haurem de tenir el passaport sanitari per poder viatjar?

Afegiu-hi totes les preguntes que vulgueu i tinguem paciència si ningú ens dona la resposta.

Però com que l'escolta somriu i xiula (o així ho dèiem fa uns anys) davant de les dificultats, nosaltres intentem mantenir el contacte i després de les tímides visites culturals del proppassat mes de maig hem decidit posar-nos a treballar i ja us proposem les activitats pel proper trimestre. Tenim ganes de tornar-nos a veure, a compartir records i noves experiències, a repetir aquelles frases boniques (però una mica falses) com "estàs ben bé igual", i per què no? recordar a aquells que ja no tornarem a veure.

De moment, una abraçada, encara que sigui guardant les distàncies. ☑

Ara ha fet 10 anys

Text: Redacció

Els dies 16 i 17 de juliol es van complir deu anys de la Trobada que es va fer a la Vall Ferrera el 2011, tot commemorant el 75è aniversari del campament que els minyons de l'Agrupament Mare de Déu de Montserrat amb Mossèn Batlle al capdavant van celebrar als Plans de Boet de la Vall Ferrera.

El dissabte dia 16 va començar a Àreu amb una visita a la Serradora-Molí, i va continuar amb un acte a l'Ajuntament, presidit per l'alcaldeessa i amb intervencions de Josep Sicart i Joan Millán. També es va recordar la B. O. de neteja que el Grup d'Antics va organitzar l'any 1989, en la qual es van recollir més de quatre tones de deixalles.

L'endemà diumenge es va pujar al Pla de Boet on al voltant de la Font de Mn. Batlle (*Vegeu foto de la portada*) es van cantar cançons, es va celebrar la missa i, després d'un dinar de pic-nic, la Trobada va acabar amb el Cant dels Adéus ☑

Propera activitat prevista: Hostalric

Text: Redacció

Fotos: Internet

Com que no podem oferir ressenyes d'activitats realitzades en els darrers dos mesos, us farem cinc cèntims de la primera de les activitats previstes pel darrer trimestre del 2021. No cal dir que, arribat el moment, enviarem la convocatòria amb el programa i tots els detalls pràctics de costum.

El conjunt del "Castell"

L'entrada a la fortalesa

La muralla

L'antic castell medieval dels vescomtes de Cabrera està situat sobre un antic volcà. Amb el temps fou convertit en fortalesa. Heu sentit a parlar de la seva "galeria a prova de bomba"?

Hostalric està situat en un encreuament de camins medievals. Per la seva situació estratègica va caldre construir una muralla, ja des del segle XIV. Però els francesos van arrasar quasi tota la vila el 1809 ☑

L'Agrupament Escolta Claret de Solsona

Text: Antics Escoltes. Agrupament Claret. Solsona

Fotos: Arxius particulars

Atenent la crida per publicar històries viscudes als agrupaments escoltes i guies, la nostra consòcia Mercè Augé, una de les "històriques" de l'escoltisme a Solsona, ens envia la següent crònica. Moltes gràcies.

L'octubre de l'any 1966, s'inicia l'Agrupament Escolta a Solsona, en uns locals del carrer Llobera.

Fa el projecte el Pare Antoni Gomis i la realització el Pare Miquel Roure. Es fa la formació de caps i es comença la tasca educativa.

Solsona era un lloc tancat, situació franquista. El moviment escolta amb el Pare Roure al davant, va ajudar a obrir els ulls a la realitat sociocultural i política del moment. Tenir una nova visió de l'Església. Conèixer, aprendre a opinar, i tenir criteri sobre els diferents esdeveniments.

Va suposar un creixement personal, trobar la força, confiança i obertura: Descobriments de la identitat col·lectiva, de país i compromís. Vivència de la comunitat cristiana.

Promesa escolta

La persona que va marcar una nova manera de veure i viure va ser:

EL PARE MIQUEL ROURE

El Pare Roure vivia i transmetia una forma oberta, humana de compromís.

Va tenir molta acceptació per part de molta gent, sobretot jove, lligada a l'escoltisme que el coneixia i apreciava. Però part dels sectors socials, polítics i eclesiàstics, foren contraris a seva tasca renovadora i feren diverses acusacions a les autoritats polítiques i religioses.

Bona part dels solsonins reaccionaren públicament davant aquests intents de desacreditar al Pare Roure i la seva tasca d'arrels humanes i cristianes.

El Pare Roure va néixer a Salt (Girona) el 1931 i va morir el febrer del 72.

El Pare Roure va ser un referent per molta gent de Solsona, la seva gran humanitat. Era un home d'estudi, de gran talent, de cultura filosòfica – teològica, professor, pedagog.

D'una gran sensibilitat, molt proper en el tracte personal i acollidor. La seva amistat i serenor, no coneixia alts ni baixos.

El Pare Miquel Roure

VIATGE A ALEMANYA

El 17 d'agost del 68.

El Pare Miquel Roure havia estudiat l'alemany i durant estades a aquest país havia conegut l'Agrupament Escolta de la ciutat de Lingen-Ems.

Arribada a l'aeroport de Berlín

Els primers 10 dies vam compartir el campament escolta a Kolster Maria Marttental i després vam viure amb les seves famílies.

Va suposar una obertura als moments polítics del 68. Estàvem a 15 km. d'una base de la N.A.T.O. que vam visitar. Però durant aquells dies hi va haver la invasió dels tancs russos a Txecoslovàquia i es va acabar la "Primavera de Praga".

Vam fer excursions, visites, creuer pel Mosel, participar de les festes i hospitalitat de les famílies. També visita a Berlín. Allà vam poder copsar dues maneres de viure, tots alemanys, familiars entre ells: l'opulència i abundància del Berlín Occidental i la fredor, escassetat i falta de vida del Berlín Oriental.

L'estiu del 69 els escoltes alemanys ens tornaren la visita, vam compartir campament a Llinars del Vallès, els vam acollir a les nostres cases i també fer plegats un tomb per Catalunya.

El Pare Miquel va fer un diari d'aquest viatge, en copiem alguns paràgrafs:

... "De temps vivíem ja lligats per una amistat que s'aprofundia, una mateixa tasca portada en comú estrenyia encara més els nostres lligams...."

... "Anàvem amb receptivitat, disposats a una descoberta, a eixamplar horitzons...."

Veia la ruta un camí vers una superació de la mentalitat que ens envoltava a Solsona...

En una ruta de 25 dies que seria extremadament rica en noves experiències i nous fets de vida.

Campament a Maria Marttental

A Martental ens reberen cordialment, no hi hagué problema de llengua, les salutacions foren espontànies; els gestos, els somriures, les encaixades, ho deien tot.

...Al campament es va crear el clima que ens portaria més endavant a un corrent d'amistat com el de Berlín a la tornada....Van saltar moltes barreres artificials entre nois i noies, per anar-se situant...en una actitud interior recta de "persona" a "persona".

...Fou per mi, una de les vivències més profundes i enriquidores. Donava gràcies al Senyor perquè m'havia fet el do de viure aquells moments com a sacerdot enmig d'una comunitat que busca tensa i joiosa el camí d'una plena felicitat...

Aquell caminar junts per i vers un lloc desconegut –i tot conversant sobre el sentit de la nostra vida-, em colpia com a imatge d'aquest altre caminar que és l'aventura de la fe: acompanyats de l'amic invisible i desconegut, tensos vers el futur incert, sense ser amos dels nostres camins, que no sabem pas ben bé quins seran –que en part els inventem nosaltres mateixos-, no sabem per on passarem, i no obstant compromesos en bastir la nostra vida servint verament al Senyor i als germans".

Els que hi vam participar donem gràcies també d'haver viscut aquesta experiència entranyable d'amistat i profunditat en la fe que ens ha marcat

Descans vora el llac

El Pare Miquel Ma. Roure i Rabasseda, Missioner Claretia, va ser també Consiliari de la Branca Caravel·les de les Guies Sant Jordi, just abans de la fusió de les GSJ amb Minyons Escoltes, fusió que no va poder veure per la seva prematura mort

En el proper número: l'Agrupament Mare de Déu de Montserrat.

Història d'una cançó

Text: Jordi Canet

Al CALIU núm. 56, del mes de novembre del 2020, davant la falta d'activitats, vàrem encetar una secció anomenada "Records confosos", que va durar fins el març del 2021, però que hem recuperat en aquest número.

Quan vàrem triar aquest nom per a la secció del CALIU on volíem recollir experiències personals, records, etc. del vostre pas per l'escoltisme i el guiatge, pensàvem sobretot en el fenomen freqüent que fa que els records es desdibuixin o es modifiquin en el decurs del temps. Però també volíem fer referència al començament d'una cançó que porta per títol *Són records* i que segurament havíeu cantat més d'una vegada. És aquesta:

Cant n.º 39 Cant de marxa
alemany
Adapt. Artur Martorell **Són records**

Alegre

1. Són re_cords con fo_sos l'es_co_la i els al_tres tre_balls
 2. Quan el sol nai_xi_a sens fer cap so_rol ni bro_git,
 3. Al punt del mig_di_a tots junts re_po_sem un mo_ment
 4. Ar_ri_ba el cap ves_pre i uns nú_vols el cel han ta_pat,
 5. En la nit pre_go_na re_cor.do els com_panys en dis_sort,

quan tres_quem jo_io_sos pels bos_cos, mun_ta_nyes i valls.
 quan tot_hom dor_mi_a no_sal_tres ja_ha_ví_em sor_tit.
 i plens d'a_le_gri_a can_tem i ri_em dol_ça_ment.
 nú_vols de tem_pes_ta, prô_jo can_to la lli_ber_tat!
 el pas_sat em dó_na: a_lèi for_ça en front de la mort.

TORNADA

No et gi_ris mai en_re_ra l'es_col_ta

mi_ra en_da_vant, Pes_col_ta mi_ra en_da_vant.

- 68 -

Uel.lé (2.ª ed.) pàg. 46. Fitxa n.º 14 D.D.E.
Gravació: «Paul Dumas» CLA 1017

Com veieu, es tractava d'un cant de marxa alemany. Però... quin cant de marxa?
Com devia ser l'original?

Primer va existir un text de G. W. Harmssen de l'any 1914, que va ser musicat posteriorment l'any 1929 per Hans Hertel. El títol era *Die blauen Dragoner*. Era una cançó militar. La lletra és la següent:

Die blauen Dragoner, sie reiten
Mit klingendem Spiel durch das Tor,
Fanfaren sie begleiten
Hell zu den Hügeln empor.

Els Dragons blaus galopen
Per la porta amb un joc sonor,
Les fanfares els acompanyen
Nítides fins dalt dels turons.

Die wiehernden Rosse, sie stampfen,
Die Birken, die wiegen sich lind,
Die Fähnlein auf den Lanzen
Flattern im Morgenwind.

Els cavalls que renllen trepitgen,
Els bedolls que es balancegen suaument
Les banderes de les llances
Aletegen al vent del matí.

Morgen, da müssen sie reiten,
Mein Liebster wird bei ihnen sein.
Morgen in alle Weiten
Morgen, da bin ich allein.

Demà han de cavalcar,
La meva estimada estarà amb ells.
Demà per tot arreu
Demà, llavors jo estaré sol.

La podeu escoltar a: https://www.youtube.com/watch?v=4Bu_a93ivvY (Pot ser que vagi precedida d'anuncis, però es poden ometre).

Segons la Wikipèdia, un dragó, en contextos militars, és un membre del cos de dragons, inicialment d'infanteria muntada i posteriorment de cavalleria lleugera. L'origen del mot és discutit; sovint es considera que prové del mosquet amb què s'armaven els dragons francesos del segle XVII, el qual era conegut com a dragó perquè el martell en tenia la forma.

Però, com es va passar d'una cançó sobre els Dragons de l'exèrcit alemany als "Records confosos"? Doncs gràcies als Scouts de France. A principis dels anys 60 la Coral dels Scouts de France amb Paul Dumas al capdavant, n'interpretaven una adaptació amb el títol *Souvenirs qui passent* i lletra de François Lebouteux. La podeu sentir a:

<https://www.youtube.com/watch?v=9Y3uctGZwl4> o bé a:

<https://www.youtube.com/watch?v=0Dv3Elpem1M>

Souvenirs qui passent,
Adieu l'école et l'atelier.
Le camp les remplace
Avec ses feux à la veillée.

Són records que passen
Adéu escola i taller.
Pel camp els canviem
Amb llurs focs a la vetllada.

Tornada:

*Ne tourne pas la tête,
Un scout regarde en avant,
Oui, oui, oui,
Un scout regarde en avant!*

*No giris pas el cap
L'escolta mira endavant,
Sí, sí, sí
L'escolta mira endavant!*

Dans la pâle aurore,
Nous quittons la ville endormie.
Ils dorment encore,
Nos pas les réveillent à demi.

Amb la pàl·lida aurora
Deixem la vila adormida.
Els encara dormen,
Els nostres passos els mig desperten.

Aux clartés brûlantes
La halte n'arrive jamais
Si mon copain chante,
Je chante avec lui pour l'aider.

Amb les claredats ardents
Mai no arriba el descans
Si el meu company canta,
Canto amb ell per ajudar-lo.

Dans le soir qui baisse,
Je pense aux copains prisonniers
J'en fais à ma tête,
Ce soir je suis en liberté.

En el vespre que cau,
Penso en els companys presoners
Faig les meves coses,
Aquest vespre sóc lliure.

Dans la nuit profonde
Je marche en rêvant au passé
Mon copain me montre
Par où les anciens son passés.

En la nit profunda
Marxo somniant el passat
El meu company em mostra
Per on han passat els antics.

Poc després, Artur Martorell en devia fer l'adaptació catalana, que és la que hem conegut

<p>Octubre</p> <p>Dimecres 20</p> <p>Descoberta de tardor: Hostalric</p> <p>Monument històric nacional.</p>	<p>Novembre</p> <p>Dimarts 16</p> <p>Dimarts cultural: Sant Pau del Camp (Barcelona)</p> <p>Una joia amagada.</p>
<p>Desembre</p> <p>Dimarts 14</p> <p>Dimarts cultural: Santa Maria del Pi, de Barcelona</p> <p>Edifici, museu, tresor...i Sant Josep Oriol.</p>	<p>Gener</p> <p>(En preparació)</p>

El P. Manel Gasch, nou Abat de Montserrat

El dimecres 15 de setembre hem sabut que el nou Abat de Montserrat és el Pare Manel Gasch, a qui felicitem cordialment.

Aquesta notícia ens afecta particularment. El seu pare, Josep Ma. Gasch i Riudor, va ser Secretari General de Minyons Escoltes (1965-1968) i va morir l'any passat (Vegeu CALIU núm. 56, de novembre de 2020). A més, el seu germà Txé va ser Comissari General de MEGSJ de C (1996-1999)

CALIURbla. Mossèn Jacint Verdaguer, 10
08197 Valldoreix**FUNDACIÓ**
ESCOLTES I GUIESanticsescoltes@fundacioescoltesiguies.cat
fundacioescoltesiguies.cat/antics-escoltes-i-guies/**Antics**
Escoltes
i Guies